

at de ikke, som Forholdet er mellem en Gaardmand og hans Tjenestekar, kunne siges op og smides ud, naar det behager Principalerne. De ønske en fast Stilling, der skulde kunde sikre dem mod Vilkaarlighed fra oven. Jeg vil tilraade, at man gaar ind paa dette. Det er jo noget, man har gennemført for andre Eaters Vedkommende. Vi fik det i 1889 for Postbudene i Provinskøbstæderne i de 3 første Lønningsklasser, og det har vist sig at være heldigt. Der er ogsaa den Fordel ved det, at det ingen Penge koster, saa jeg vil meget tilraade det. For øvrigt kunde det jo være, at der i deres Andragende var adskillige andre Ting, man burde imødekomme, f. Eks. Kravet om Erstatning for Sygedage, mere end hidtil, og maaske ogsaa Kravet om Erstatning for en Del af det Arbejde, som de skulle udføre, og som de kontraktmæssigt ikke faa noget for. Derimod vilde deres Krav om Statspension vistnok blive alt for dyrt. Jeg vil blot tillade mig at henlede Opmærksomheden herpaa.

Jeg skal dernæst gaa over til kort at tale om nogle Poster paa Landbrugsministeriets Budget. Her er ikke meget nyt, det ligner ganske Finansloven fra i Fjor. Der er foreslaaet et noget større Beløb anvendt til Forsøgstninger, og Bevillingen dertil er meget vel motiveret. Der er et Forslag om 1,000 Kr. mere i Alderstillæg til 3 af vore Statskonsulenter, som ligeledes er vel motiveret, og for øvrigt er der nogle andre Smaating, der maa betragtes som smaa Fremskridt, og vi bør ogsaa tage de smaa Fremskridt med. Den eneste større Bevilling er en Bevilling til Redningsmandskabets Lønning, der andrager 25,717 Kr. foruden 10,000 Kr. til deres Understøttelseskasse, og som jeg er glad ved at se. Der har jo været Krav fremme om det i flere Aar, og det forekommer mig at være heldigt, naar den højtærede Minister her foreslaar en Forhøjelse af disse Lønninger, som sikkert vil blive modtagen med Glæde.

Det, jeg imidlertid her nærmest ønskede at udtale mig om, og som jeg vil knytte til Landbrugsministeriets Budget, er det Spørgsmaal, som den højtærede Ordfører for Venstrereformpartiet i dette Ting i Gaar lejlighedsvis nævnedes, nemlig om der ikke kunde gøres noget mere for Fiskeriet i Danmark. Det er et Spørgsmaal, jeg har tænkt meget over, og jeg er kommen til at tænke over det navnlig ved at sysle med Statistikkens for vor Eksport af Landbrugs-, Fiskeri- og Industrivarer.

Ser man paa Tallene for de sidste 5 Aar — de eneste, for hvilke vi have en Statistik, der viser, hvad vi have solgt af danske Produkter, medens man hidtil kun har kendt den danske Overskudsudførsel —, viser det sig, at medens Salget af Landbrugsprodukter har udgjort 90 pCt. af Salget af alle danske Varer — et Aar kun 89 — har Salget af Fiskeriprodukter kun udgjort fra 2,2 pCt. til 2,8. Resten falder paa Industrieksporten. Det forekommer mig, at det ligger i Sagens Natur, at man ikke kan undgaa i disse Tider at tænke over Fremtidsmulighederne og opstille det Spørgsmaal, om der overhovedet ikke er noget andet her i Danmark end Landbruget, vi kunne prøve paa at arbejde for og søge at skaffe os større Indtægter af, og om det overhovedet ikke var rigtigt, at vi her, skønt vor Landbrugseksport udgør 90 pCt. af hele Kongeriget Danmarks Eksport, alligevel søge at lægge os i Selen for at faa andre Indtægtskilder til at flyde rigeligere. Og der er egentlig kun to andre Indtægtskilder, der kan være Tale om, nemlig Industri og Fiskeri. Jeg tror ikke paa, at vor Industri her i Danmark kan oparbejdes til at blive en Industri, der kan eksportere Varer til Udlandet af nævneværdig Betydning, der kunne skaffe vort Land ny Indtægtskilder; jeg tror ikke paa, vi kunne optage en Konkurrence med vore store Nabolande under de Forhold, hvorunder de leve, og vi ere stillede; men jeg skal for øvrigt ikke fordybe mig i det, fordi jeg ikke er saa meget kendt dermed. Men derimod, naar man ser hen til, hvad vi hidtil have optaget af Havets Rigdomme, og sammenligner det med, hvad vi have kunnet frembringe af vor Agerjord, synes det mig, man maa sige, at vort Fiskeri ikke har været røgtet paa en Maade, der staar i Forhold til, hvad vi have gjort for vort Agerbrug.

Naar vi sammenligne os med vore Nabolande, vil man snart kunne se — det falder en i Øjnene, saa man ikke kan andet end lægge Mærke dertil — at paa Agerbrugets Omraade have vi overfløjet vore Naboer, de komme til os for at lære af os, men i Henseende til, hvad vi have formaaet at tage frem af Havets Rigdomme, staa vi tilbage for vore Nabolande. Der fiskes for ca. 200 Mill. Kr. i Nordsøen om Aaret. Efter hvad Statistikkens Tal vise, har Værdien af vort Fiskeri i Nordsøen ikke været mere end 921,000 Kr. i 1900, 870,000 Kr. i 1899 og 638,000 Kr. i 1897. Der har vel været lidt Fremgang de sidste Aar, men det er i hvert Fald kun meget